نو دوی باید

څه وکړي؟

Ketabton.com

لیو [illegible] توی [illegible] ارزښ[illegible] که اثر [illegible] چې [illegible] چن[illegible] خو[illegible] مفهوم [illegible] دی چې په [illegible] ارزښ[illegible] او باید د
دي لوی لیکوال د فکر څخه پښتون قوم هم خبر سي

لیکوال: لیو تولوستوی
ژباړونکی معتصم شاهد

(c) ketabton.com: The Digital Library

(c) ketabton.com: The Digital Library

د کتاب اړوند

لیکوال: لېو تولوستوی
ژباونکی: معتصم بالله شاهد
د خپرېدو کال: ۲۰۲۳ ز

د ژباړنکي سره د تماس او واټ ساپ شماره: ۰۷۷۳۶۹۱۶۹۵

(c) ketabton.com: The Digital Library

ډالۍ

مور پلار استادانو او کورنۍ ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

يوه څرګندونه

په دې تورتم کې سخ د هغو ماشومانو په حال

چې لکه شمعه پر سر چتر د رڼا ونسي

استاد معتصم شاهد له وخته پر فسبوک را سره ملګرى دئ، د ادبياتو د پوهنځي استاد دئ، موده وړاندې يې د ښکلا پېژندنه تر عنوان لاندې يو کتاب په پي ډي ايف بڼه خپور کړ ، زما په خيال چې دا به په پښتو ژبه کې يو نا اشنا عنوان وي (جماليات).

اوس يې تازه په تازه د لېو تولوستوى اثر چې په ۱۶۸۰ ز مو کلونو کې ليکل شوى او سمدستي پر انګريزي ژبې هم ژباړل شوى دئ په پښتو ژبه ژباړلى دئ تر دې عنوان وړاندې ډاکټر لطيف بهاند د تولوستوى جګړه او سوله کتاب له روسي ژبې غالبا په پنځه ټوکه کې ژباړلى دئ.

تولوستوى يو پراګراماټيک ليکوال وو د ليکني مشهور تيمونه يې (ځواني مرګ غربت مينه او ... .)د عملي ژوند څه دي او اسانه دي چې و لوستل شي که څه هم ګڼو روسي سياسي چارواکو له ده نه کرکه لرله خو لينن ترې متاثره وو او دى يې د روشن انقلاب هنداره او يو عظيم هنرمند باله چې د روسيې شفاف تصوير يې په ليکنو کې پروت دئ.

نه پوهېږم؟ برداشتونه مختلف دي څنګه هغه څوک چې په امر يې په پنځوس لکه انسانان تر خاورو لاندې دي له تولوستوى سره مينه لرلى سي ځکه تولوستوى يو د هغه لومړنيو ليکوالانو څخه دئ د عدم تشدد فلسفه يې په ليکنو کې لکه د نيمي ورځي لمر له ورايه ښکاري مهاتما ګاندي او مارتين لوټر په ژوره توګه ترې متاثره دي د ګاندي د عدم تشدد فلسفه د تولوستوى د فلسفې انکشاف دئ.

د استاد ژباړه په دوو لاملونو په ښو لوستلو ارزي يو دا چې استاد د ادبياتو مسلکي دئ او باوري يم چې ژباړه به يې زموږ د توقع لوړه وي کمه به نه وي لکه پخواني تاليف ښکلا پېژندنه يې دوهم دا چې دا کتاب د کوم ټرنډ ليکوال بريان ټريسي روبين شرما او ... نه دئ د نړۍ د فرسټ کلاس د ليکوالو له جملې څخه دئ چې واقعا مو د مطالعې تنده در ماتوې!

استاد ته د دې اثر د تکميل ډېره ډېره مبارکي وايم خداى ج دي موږ ته د ښو لوستلو توفيق راکړي خوشحال په دې يم چې اوس هم يو څوک سته چې د لاري د سر له دوړو ور آخوا هم يو څه ژباړي او فقط د خواري پښتو د ښه خدمت په نيت . کور دي ودان استاده.

په درنښت

ban babakerkhil

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ژباړونکي خبري

دوی څه باید وکړي؟ خو په انګریزي ژباړه کي يې نوم ورته موږ باید څه وکړو؟ ورته اېښـی مـا چـي عربي او دري ژبه کي د کتاب نوم ولیدئ نو هلته يې هم په لږ توپیر سره مثلا دري کي څـه بایـد وسي او په عربي ژبه کي دوی باید څه وکړي نو ما هم عربي غوره وبلل او همدا نوم مي ورته کښېښوئ.

دغه کتاب د روسي لوی لیکوال لېوتلوستوی اثر دئ چي د غریبانو او سوال کونکو حالات يې پکښي لیکلي دي دغه کتاب اوس هم زموږ د ټولني دپاره یو ښه کتاب ځکه دئ چي زموږ ټولنـه اوس هـم د فقر څخه زوربږي.

فقر خورا زورونکی مرض دئ ځکه چي موږ نه سو کولای خپله ټولنه تري خلاصه کـو لکـه څـه ډول چي لیکوال وايي چي موږ که هر څومره زیـاتي پیسي-و غریبـانو تـه ورکـړو نـو هغـه هـم دغـه پیسـې بربادوي او بیرته خپلي لاري ته راګرځي.

ما د دغه کتاب د پای څخه بعضي موضوعات چي تقریبا یـو څـو کرښـي دي لـري کـړي ځکـه چـي اوسني حالت، ټولني او خپلو ضرورتونو ته په کتو باید موږ همداسي وکړو تر څـو مـو ټـولني تـه خیـر ورسېږي او شر څخه هم خپله ټولنه او هم خپل ځان لري و ساتو.

ما کوښښ کړی چي مفهوم په پښتو اصطلاحاتو کي تر تاسو ورسوو او تاسو يې لوستلو تـه رابولـو کـه چیرته زموږ څخه په دې ژباړه کي د ژباړې اصول نه وي مراعات سوې نو ستاسو درنو لوستونکو څخه هیله لرو چي موږ و بخښئ ځکه انسان له خطاوو څخه خلاص نه دئ نو ستاسو ټولو لوسـتونکو څخـه یوه نړۍ مننه کوم چي زموږ ناچیزه هڅه لولئ او خپل ارزښتناکه وخت زموږ ناچېزه ژباړي ته ورکوئ.

مینه او مننه

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوی باید څه وکړي

البته فقر او غربت مي ليدلی وو خو هغه فقر او غربت چي ما په مسکو کي وليدلی زما دپاره نوی وو او هيڅ وخت ور څخه نه يم بيغمه سوی په مسکو کي چي هر قدم بږدې نو د عجيب او غريبو فقيرانو سره به مخ سې چي تر اوسه به دي نه وي ليدلې دلته پر وړو يو ډؤل خلتې لري کور په کور گرځي او د خوراک دپاره يو څه غواړي .خو هلته فقيران د ښار په هره برخه کي ؤلاړ دي او په عجب انداز درگوري او پيسې درنه غواړي، د هرچا خواته چي ورسي په عاجزۍ سره لاس ورته اوږدوي او د کومک غوښتنه ور څخه کوي.د دوی د کومک څخه يواځيني منظور نغدي پيسې دي هر يوه ته په کتو د انسان ترحم را پورته کيږي.

په مسکو کي مي يؤ فقير وليدئ چي يؤه عزتمنده کورنۍ يې درلودله په عادي ډؤل پر لاري أرام تللئ خو کله به پر رسته پښه او کله بيا پر چپه پښه انگوښېدئ. کله چي به در سره مخ سو نو ستا په نظر به دا درتله چي سلام درته کوي خو وروسته به پر ملا خم سو خولۍ به يې له سره لري کړه او پيسې به يې درنه و غوښتې .او که به دي فکر ورته ونه کئ کوښښ يې کوئ چي خواته دي در سي او دا په نظر درکي چي ستا وه کومک او پيسو ته اړتيا لري.

(c) ketabton.com: The Digital Library

که مو بیا هم ورته توجه ونه کړه مخ یې اړوئ آه یې کوئ او یو بـل لاروي تـه یـې ځـان رسوئ.

ما له ځانه وپوښتل هغه ولي د پیسو د پیدا کولو دپاره یوه بله لاره نه پیدا کوي مگر که څه هم آخر پوه سوم خو بیا هم د دې ډلي ژوند زما دپاره تل یـوه معـما وه یـوه ورځ مـي یـو عسکر ولیدئ چي یو سوالگر په زور موټر ته پورته کوي.پوښتنه مي وکړه د دې بابـا جـرم څه دئ جواب یې را کئ سوال کول . دلته گدایي ممنـوع ده زه هـم ور پسي-پـه یـوه بـل موټر کي سپور سوم تر څو پوه سم ایا ریشتیا هم دلته گدایي ممنوع او سزا یـې څـه ده او ولي ممنوع ده، خلگ ولي یو انسان له دې منعه کوي چي له خپل هم نوعه انسان څخـه کومک وغواړي .ما باور نه سو کولای چي باوجود د دومره سوالگرو دي پـه مسـکو کـي سوال ممنوع وو.

بل آخره د پولیس موټر د یوې پوستې خواکي ودرېدئ أو ما هم د موټر چلونکي ته وویل چي لږ لري ترې ودرېږي پیاده سوم او زه هـم ور پسـې پوسـتې داخـل سـوم گـورم چـي سوالگر یې درولی دئ او غواړي تر څو یې خپل رېس ته وروليې زه چي بې اجازې داخل سوی وم د رییس شوعبې ته داخل سوم رییس چي خوا کي یـې تـوره وه او درېشي-یـې کړې وه د میز شاته پر چوکۍ ناست وو سوالگر انتظـار وو تـر څـو ورتـه د ورتـگ اجـازه ورکړل سي زه چي بې اجـازې ننـوتلی وم پوښـتنه مـي وکـړه دا فقیـر مـو ولي نیـولی دئ جناب! هغه چي ماته یې په تعجب کتله چي څه ډول بې اجازې یې دفتر ته ننوتلی یم او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ترې پوښتنه کوم ویې ویل تاسو څوک؟ ومې ویل لیکوال ویې پوښتل د څه دپاره راغلی یې ما وویل غواړم پوه سم چې دا فقیر مو ولې نیولی دئ په جدي ډؤل یې راته وکتل او ویې ویل : دا موضوع په کوم ځای کې په تا پسې ارتباط لري ښاغلی لیکوال صیب، ومې ؤیل کله چې زه ستاسو دپاره کتاب لیکم باید واقعیت ولیکم، د لوړ څخه امر دئ، چې باید دوی ټول کړم هغوی د دې دپاره دلیل لري که بیا هم اسرار لري ورسه د لوړپوړو څخه پوښتنه وکه . د د ې ویلو دپاره مې څه نه درلودله معضورت مې ؤغوښتئ او د باندې راووتلم ساتونکي چې زما خبري اورېدلې وې خواته راته راغلئ، او ویې ویل دا کار لازم دئ ځکه که یې ټول نه کړو زیاتیږي په دې کې لاس مه وهه موږ دوی د کار کولو ځای ته بیا یو تر سو زده کې چې انسان باید کار وکړي او له کاره باید پیسې لاس ته راوړي.ده ته مې هم د ویلو دپاره څه نه درلودله چې ورته ووایم د هغه ځایه راووتم او په خپل کار پسې ولاړم خو یوه خبره مې په ذهن کې راګرځېده چې ولې یؤ چاته ګدایي خوشي ده تر څو ګدایي ؤکړې یا هم د دوی تعداد دومره زیات سوی دئ چې دولت یې نه سي راټولولی.

ما دلته څو ډوله سوالګر ولیده یوه ډله داسې ؤه چې بس په همدې ګدایۍ یې ژوند کولی بله ډله داسې ؤه چې ریشتیا مسکین تر سترګو کېده چې د کار او ژوند په تلاښ مسکو ته راغلي ؤه خو کله چې یې ولیده چې دلته کار نسته او ور سره پیسې خلاصې سوې وې او د بیرته تللو دپاره یې څه نه درلودله ناچاره وه چې ګدایي شروع کې ځکه نس لري او باید یو څه وخري، یؤه ډله د یو تصادف یا بدټاتوب یا هم کوم بل مشکل په خاطر د خپل

(c) ketabton.com: The Digital Library

سروته ساقط سوې وه او ګدايي يې شروع کړې وه مګر يوه ډله داسي هم وه چي سالم او روغ وه هر کار يې کړلای سو او بيا يې هم ګدايي کوله زما د توجه محور هم همدغه سالم سوالګر وه.

زه لندن ته د علاج دپاره راغلی وم د ډاکټر د دستور سره سم څو ورځي ځنګل ته ولاړم هلته مي خلګ وليده چي په خوارئ سره لرګي أره کوې او پيسې لاس ته راوړي .هغوی په ورز کي د سخت کار وروسته د ځلوېښتو څخه تر پنځوسو کوفيکو پوري معاش لاس ته راوړلی خو په هغه کي يې هم پس انداز کولی او کله چي به مي هغه خلګ چي سالم وه او ګدايي يې کوله تعجب مي کولی او فکر به وړلم.

کله چي مي د خلګو سره د دوی په اړه خبري کولې نو دوی راته وويله دا خو هيڅ نه دي کله چي ته د مسکو وه سنتي بازار ته ولاړ سې او د هغوی د اوسېدو ځايونه ووېنې نو هلته به تا ته درک ولګېږي يؤ أوسېدونکي خوراته وويل دا اوس يو فرهنګ ګرځېدلی دئ او د دوی شمېر تر پنځوس زرو نه هم اوښتی دئ دا چي زه په لومړي ځل مسکو ته تللی وم نو کله چي به دوی د خپلو غريبو خلګو خبري کولې يو ډؤل خوند به مي تړې اخستی ځکه زموږ ټولني دومره وړتيا لرله چي فقير نه دي.

بل آخرهيوه ورځ د مسکو سنتي بازار ته ولاړم تر څو هغه څه چي د دې سيمي خلګو يې راته صفت کوئ په خپلو سترګو وګورم خو وجدان به مي يؤه خبره راته بار بار کوله

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولي غواړې د خلګو تاريک ژوند ووينې با وجود د دې چې هيڅ مرسته يې نه سې کولای.

له بلي خوا مي زړه راته ويله ته يو ليکوال يې څه رنګه چي د ژوند اسوده برخي خلګو ته تشريح کوې بايد تاريکي خواوي يې هم ورته روښانه کې .

بل آخره په يوه يخه ورځ کي د مسکو سنتي بازار ته روان سومه .کله چي د بازار د څنډو تېرېدمه د داسي خلګو سره مخ سوم چي د وجود څخه يې مرض اورېدئ عجيب کالي يې پر تن وه چيد بدن غړي يې ترې ښکارېده زما په فکر په يو خاص ځای کي خاص د دوی د پاره ګنډل سوې دي.جرابي او څپلۍ يې تر کاليو عجيبي ؤې څومره چي بازار ته نزدې کېدلم د دوی شمېر په هغه اندازه زياتېدئ.

هغه څه چي ماته د تعجب وړ وو هغه د دوی په متنفر او عجيب انداز د تېريدونکو خواته کاته وو سوالګرو ښځو هم زړې جامې پر تن وې او ګدايي يې کوله هغوی په زړو کالو ګډو وډو وېښتو سره يو څه لاس ته راوړل تر څو خپله او د خپلو اولادونو ګېډه مړه کړي.

زه د دوی و خواته ورغلم کله چي مي د يوه سره خبري کولې او دا مي ؤرته وويله چي راځه کار ته دي بوځم راته يې وويله ته د يوې بلي نړۍ سره تعلق لرې دلته څه کوې ايا غواړې زمونږ پر حال خپل دېغت وباسې يا دي هم رېشتيا زما په حال زړه بد سوی او غواړې کار راته پيدا کې.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما په فکر نه داسي انسان پیدا سوی او نه وجود لري چي موږ ټولو ته کار راکړي د دوی په منځ کي مي يؤ بل ولېد ئچي سيرې کالي خوار وجود او په لسو پښو په يخ کي ؤلاړ وو کله چي مي دوه درې ځلي سترګي ور سره په سترګو کړې حس مي کړه چي د خبرو کلو دپاره زمينه برابوي.سر يې وښوروئ او داسي احساس يې راکئ چي زما پوښتنو ته جواب راکوې لومړی مي ورنه د پيدايښت د ځای پوښتنه وکړه.په ډېره علاقه يې جواب راکئ په دې وخت کي څو نور نفر زموږ خواته راغله او زموږ خلوت يې راته خراب کئ.

مګر چاره نه وه بايد ادامه مي ورکړې وای سړي چي خپل لاسونه يو پر بل موږل خپل د ژوند داستان يې راته ويلئ وروسته تر هغه چي د کلي څخه ښار ته راغلی وو او څو ورځي يې کار کړی وو بې کاره سو او نور يې نه سوه کولای چي پيسې تر لاسه کړي ناچاره سو تر څو ګدايي او سوال شروع کړي هر کله چي د ګدايۍ څخه هم څه په لاس نه راتله ځکه چي سوالګر زيات سوه او په نتيجه کي يې د هر يوه در آمد کم سو په هوټلونو او رستورانټونو ګرځېدم د خوارکي توکو پاتي شوني مي راټولول کوم چي هوټل والا په کچره دانۍ کي غورزول او ورځ په ورځ ضعيفه او ولوېدم.

پاته کسان چي هم زما شاوخوا راټول سوې وه يو ډول داستانونه يې درلودله ټولو همداسي ټوک او خيرني جامې پر تن درلودلې او پښې يې له زړو او شلېدلو څپليو راوتلې وې يوه ته مي يوه سيکه ورکړه او نورو محاصره کړم او څنګه چي د دوی تعداد

(c) ketabton.com: The Digital Library

زيات وو يو ډول شور ماشور جوړ سو ټولو خپلي سترګي په ما کي ګنډلې وې او په کتلو کتلو يې يو څه راڅخه غوښته.

هر څه چي وو خو دې ټولو يو زړه بوږنوونکې او خواشينوونکې منظره درلودله شل روبله چي له ماسره موجود وه د دوی تر منځ مي تقسيم کړه هر يوه ته مي لسمه برخه تري ورکړه و مې غوښتل چي ترې لري سم خو که چرته يې امکان وای څکه د دوی تعداد لحظه په لحظه زاتېدئ هر يوه زما طرف ته خپل لاس اوږد کړی وو او ما نه سوه کولای چي د لسګونه را اوږدو سوو لاسونو سره کومک وکړم.

بالاخره هر ډول چي وو ځان مي د دوی له منځه ويېستلی او د کور طرف ته روان سوم کله چي د کور طرف ته تللم پر لار مي د يو داسي کس په ډول چي يوه ګناه يې تر سره کړې وي احساس درلودلئ کله چي کور ته ورسېدم تر پرش سوې داليز تېر سوم خپلي څپلۍ مي وکښې او د ميز تر شا کښېنستلم کارکونکي زما مخي ته پنځه ډوله خوندور خوراک کښېښوئ ما د دې تر څنګ چي ډېر بد احساس درلودلئ ټولي هغه خبري چي مي کړې وي بې مفهومه او بې دليله راته ښکارېدې.

هغه شپه مي خپل احساسات د خپل دوست سره شريک کړه کله چي يې زما خبري واورېدې په يو ډول توهين آميزه او مسخراچي ډول يې وويل دا په لويو ښارونو کي يوه تبعي پدېده ده او زياته يې کړه زما تاثر د دې خلګو د ليدلو څخه يواځي د يو ليکوال احساسات او د ښاره لرې اوسېدل دي. ده وويل د فقر شتون يوه نوې خبره نه ده بلکي دا

(c) ketabton.com: The Digital Library

یوه طبعي پدېده تر څو چي ژوند وي دوی به وي تر څو چي انسان وي همدا مخلوق به وي فقر د اوسنۍ موډرني ټولني پيداوار دئ او بايد صرف نظر يې وګرځوو نه يواځي په مسکو کي بلکي د لندن او د نړۍ په هر موډرنه سيمه کي همدغه حال دئ.

د خپل ملګري د خبرو مي سخت مخالفت وکړ او تر داسي حده احساساتي سوم چي ښځه مي د خپله اوطاقه په منډه بهر راغله او د پېښي پوښتنه يې وکړه په داسي ډول عصباني سوی وم چي خپل لاسونه مي ښورول او په قهر مي خپل ملګري ته وويل، يا! دوی څنګه بايد دا ډول ژوند وکي دا ډول زندګي د تحمل وړ نه ده دغه وخت هغوی ماته نصيحت وکئ تر څو د تونډۍ، سختۍ او عصبانيت څخه پرهېز وکم هغوی مي ملامت کړه چي ولي نه سم کولای په ارامۍ او نرمۍ سره خپل مفهوم تر نورو پوري ورسوم نه سي کېدای چي د دې خلګو دا حالت دي زما د کورنۍ ژوند را تريخ کړي.

دا دليل مي قبول کئ او څه مي و نه ويله اما دا مي ورته وويله چي زما قهر هم بې دليله نه دئ د هغې ورځي څخه هغه لږ ارزښت چي ماته ښآري ژوند درلودلئ هم ختم سو او يواځي مي د داسي ژوند څخه نفرت کول په زړه کي پيدا سو هغه خوندونه چي په ښار کي دي او ما يې په اړه فکر کوئ زما دپاره يو ډول ذهني شکنجه او وجداني عذاب نه ماسوا بل هيڅ هم نه وه.

په ذهن کي مي فکر کوئ چي د ځان د ښه ژوند دپاره يو دليل راوړم نه مي څو کولای چي خپل ښه او مجلل ژوند د دوستانو ښې بنګلې مجلل محلونه په ذهن کي راوګرځوم

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځکه د دې ماښیو په بغل کې داسې کسان ژوند کوي چې هغوی د یخ لوږې څخه زورېږي او شکنجه کېږي دا زما دپاره ناممکنه وه چې دغه دوه ډوله ژوند یو د بل سره اړیکه لري او دا یوه لومړنۍ او طبعي پدېده ده دغه فکر د همدې ورځې څخه تر وروستۍ ورځې پورې زما په فکر او روح کې همداسې پاته سو.

د هر دوست سره چې مې دا خبره شریکوله همدا زما د ښځې خبره یې راته کوله او زما په ذهن کې دا خبره راوګرځېده چې زه بل آخره یو مهربانه زړسوانده انسان یمه چې د یو ډول غریبو خلګو په لیدلو متاثر سومه.

په ډېرې سادګۍ مې په همدې خبرو باور وکړ دا څو ورځې چې مې بد احساس په وجود کې وو یو نوی احساس مې په ځان کې حس کړ دا احساس په دې خاطر وو چې ما په خپل ځان کې د ترحم او زړسوې قوه حس کړې وه چې د داسې خلګو په لیدلو مې زړه او روح نا ارامه وو او حس مې کړه چې دغه ترحم ما د نورو همکارۍ او مرستې ته کشوي.

ورځې تېرې سوې او ځان ته مې وویله دغه خلګ چې مسکو کې اوسېږي باید زما د خوشحالۍ د له منځه وړلو لامل نه سي او دا مې قبوله کړه چې دا زموږ موحیط دئ چې دغه حالت یې منځ ته راوړی دئ او داسې حالت دئ چې ځان ور څخه نه سو خلاصولی که څه هم خپل ژوند غریبانه کم بیا هم په دې سره غریبانو ته هیڅ نه سم ورکولی او د دوی بدبختي به هم پر خپل ځای پاته وي ښله دې چې خپل او د کورنۍ ژوند تریخ او

(c) ketabton.com: The Digital Library

بې خونده کم بنا پر دې د لوړې ځل پر خلاف و مې نه غوښتل چې په خپل ژوند کې کوم تغیر راولم او فکر مې وکړ د امکان تر حده به دهغو غریبانو چې زما عواطف یې راپارولي دي د ژوند د اصلاح او ښې ګټې فکر وکم .

زه یو ځوان مرده انسان نه وم مګر غوښته مې چې د خپلو هم نوعو سره مرسته وکړم نو فکر مې وکړ چې زما ټوله فکر باید پر خیریه او د ښې ګټو پر کارو راټول کم.

همدې وخت کې په مسکو کې د نفوسو سر شمېرنه شروع سوه چې دا زما دپاره یو ښه پیل وو ما همداسې په مسکو کې څو خیریه بنسټونه پېژندله زما نقشه دا وه چې د خانانو خلګو ترحم او عواطف د دې ډلې غریبانو په مقابل کې راوپاروم او بیا د دوی څخه پیسې ټولې کم او د کومې خیریه موسسې د لارې د دې غریبانو سره کومک وکړم او د سر شمېرنې له لارې باید دا مالومه کم چې کوم څوک څومره قدر کومک ته اړتیا لري پلان مې درلودلئ تر څو بعضې کسان یې د مسکوه بهر ولېږم ماشومان یې و مکتبونو ته واستوم او سپین ږېرې یې سپینږرتون و لېږم.

ما دا فکر وکړ چې یوه تلپاتې موسسه چې تعلیم افته خلګ یې په همدې خلګو وګرځې او د دوی اړتیا وې راټولې کې یو اسانه کار دئ دوی باید د حرفې په زده کولو نه یواځې دا چې دوی به د دې حالت څخه خلاص سې بلکې هغه د نفرت کتل چې دوی یې خانانو ته کوي د منځه ولاړ سي. موږ خانان به په ارام وجدان او زړه، پنځه ډوله خوندور خواړه په خپل مجلل کور کې په استراحت سره خورو او د دوی په نه شتون کې به د روح

(c) ketabton.com: The Digital Library

او زړه د دردونکي عذابه خلاص يو عبادت به په ارامه کوو او ښادۍ ته بـه پـه هوسـا روح ځان رسوو.

د دې طرحي د جوړولو سره مي په دې اړه يوه مقاله وليکله او تر چاپ مخکې مي د هغـو دوستانو سره چي ما ور څخه هيله دلودله چي را سره به مرسته کوي شريکه کړه.

هغه خلگ چي ما ور سره دغه مقاله شريکه کړه ټول خانان وه او د دې طرحـي گټـي مـي هم ور سره شريکي کړې تر څو دې غريبانو ته په کار ورکولو سره شايد نور په مسکو کـي غريب نه سي پاته او موړ وکولای سو چي په ارام وجدان سره و خپل ښه او مرفع ژوند تـه ادامه ورکړو.

ټولو به زما خبرو ته په خورا دقت غوږ نيولی وو خو کله چي به اصلي موضوع ته ورسېدم چي د دوی څخه د کومک غوښتنه وه نو ټولو به سرونه وځړول او و به يې ويـل هـو بلـې مگر په دې ښار کي دومره څوک به د دې طرحي سره ليوالتيا و نه ښـيي تـر څـو دا طرحـه تر کاميابۍ پوري ورسېږي طرحه ښه طرحه ده خو د دې ښار اوسـېدونکي بـه زړه نـه کـي ورته ښه که کار مخ ته ولاړئ او کاميابه سو زه هېڅ ډول همکاري نه درېغـوم د دوی ټولـو خبري يو ډول وې او ما دا فکر وکئ چي دوی ته زما خبري هسي اوتي بوتي ښکاري خو دا چي سترگي له سترگو شرمېږي نو مخامخ يې دا خبره راته نه سوه کولای.

بل آخره يوه يې هم و ماته کومي پيسې نه کړې را د ورځـي پـه آخـر کـي يـوه بـل مجلـل محل ته ولاړم چي خورا تشريفات پکښي روان وه خادمان په رسمي او مونظمو کاليو کـي

(c) ketabton.com: The Digital Library

وه په ورستي منزل کي د اشرافو ښځي چي پيشني کالي يې په تن وه په خورا غرور سره راتولي سوې وې د هر يوه د شتمنۍ سر تر اسمانه رسېدئ کله چي مي دوی ولېده دا فکر مي وکئ چي نه سم کولای د دوی توجه راجلب کړم. دا چي تللی وم نو لازمه وه چي خپله نقشه هر ډول چي وي دوی ته تشريح کړم ما په ډير تکليف د خپلي ترحي تشريح دوی ته وکړه چي له ډلې يې يواځي يوه نفر د مالي کومک تړر ووهلئ دا چي دوی د دومره وقار سره نه سوه کولای چي دوی دي د غريبانو تر کورونو ولاړ سي نوښه خبره ده چي زه تر هغه ځايه ولاړ سم او دوی ته هغه غريبان ور معرفي کړم.

دغه کس هم و نه ويله چي څومره کومک او کله به دغه کومک وکړې يو بل ځوان او يو سپينږيری هم حاضر سول چي زما فکري ملاتړ وکړي فکر مي وکئ دا ډول خلگ که کومک هم وکړي نو د دوی مخصد نوم گټل مېډال گټل دي بل آخره مي پرېښول او خپل کور ته وگرځېدم په کور کي په دې فکر فکر کي چي خپله نقشه مي و نه سوه کولای چي عملي کم وېده سوم.

فکر مي وکئ چي ننه ورځ د يو بې مانا کار دپاره ټوله ورځ وگرځېدم کېدای سي چي زياتو کسانو پس شا راپسي خندلي هم وي خو بيا مي فکر وکئ چي بايد هيڅ شی زما د خپل کار او لاري څخه و نه گرځوي او زه بايد پر خپله طرحه کار وکم.

زه د خپل وجدان په امر پسي تللم او دا د دې لامل سو چي بايد په خپله لاره کي محکم و اوسم او د خپلو خانانو ملگرو له خبرو تېر سوم او پر خپله طرحه لا محکم او ټينگ

(c) ketabton.com: The Digital Library

سوم یوه ورځ وروسته مي مقاله د ښار تر ټولو ډېر ویـل کېـدونکي مجلې تـه ورکـړه چـي مقاله چاپ کړي د مقالې تر چاپ وروسته مي یوه مجله واخسته او دښاروالۍ شوراته مـي یووړه او هغوی ته مي واوروله د مقالې د وینا په وخت کي مي خوله وچېدله هر ډول چـي وو د مقالې تر ویلو وروسته مي د ښاروالۍ له چارواکو وغوښتل تر څو له خپـل موقفـه پـه ګټې اخستنې سره د ښاریانو او فقیرانو تر منځ خپلوي راجوړه کړي.

د مقالې د وینا په وخت کي په سالون کي عجیب سکوت وو یـواځي دوو نفـرو د شـورا د غړو څخه زما د وینا په وخت کي بعضي نوټونه ونیول او ویې ویل طرحه خورا ښـه طرحـه ده مګر غیر عملي ده چي د دې ټکي سره هغه ټول چي زما په خـبرو سره عصـباني سـوي وه راپورته سوه او خپل د برآت دلایل یې وړاندي کړل.

و مي غوښتل چي خطابیې مېز ته بیا ولاړ سم او دغه طرحه دوی تـه ښـه واضـح کـړم خـو کله چي دوی زه ولیدم چي د مېز سر ته ځم نو یو ډول شـور یـې پـه خپلـو منځنـو کـي و نښلوئ او ویې ویل موږ ستا مرحمت ته خورا درناوی کوو او غواړو چي دا طرحـه عمـلي سي خو د یو ناممکنه طرحه ده.

ولي په هر حال مجبوره سوه تر څو ماته غوږ ونیسي او د همکارۍ وعـده راکـي کلـه چـي مي د سرشمیرونکو د کارکونکو سره دا موضوع شریکه کړه چي زما قصـد یـواځي د دوی سر شمېرنه نه ده هغوی تعجب وکئ داسي یې راکتله لکه یو بې مفهومه خبري چـي اوري

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بله اړخه کومه مقاله چې مي چاپ کړې وه هېڅ عکس العمل يې را ونه پاروئ آن يوه سړي هم زما سره د دې مقالې په اړه خبرې و نه کړې.

زما ښځې او اولادونو با وجود د دې چې زما نظر يې تايدولئ راته ويله چې ته نه بايد د دې طرحې د کاميابۍ اطمنان ولرې.

بل آخره زما هم دا زړه ته تېره سوه چې د طرحې کاميابي سخته ده. خو تصميم مي نيولی وو کومه لاره چې ماته ښه او غوره په نظر راځي بايد تعقيب کړم. زما نقشې زه خپلې خواته کشولمه خپله د هغې ناحيې چې بازار ته نژدې وه د هغې سرپرست سومه اورېدلي مي وه چې د مسکو ترټولو بد او وحشت ناکه د مسکو غربت به په همدې ناحيه کې مشاهده کړم په همدې خاطر مي د خپل مشر څخه د همدې ناحيې د سرپرستۍ غوښتنه وکړه او زما غوښتنه وه هم منل سوه د اوسېدو ځايونه انسانان او ټوله شاوخوا بدبويه او چټل وه هري خواته چې دي پزه کش کړې وای ډېر بد بوی د سړي تر دماغه رسېدئ.

ډېري مندي چې بلا اولادونه يې زېږولي وه په عجيب نظر يې ماته کتله او د ويلو دپاره يې هېڅ هم نه درلودله فکر مي وکئ دغه بې چاره ګان چې دلته ژوند کوي د ډوډۍ تر څنګ ساعت تېري او تفريح ته هم اړتيا لري فکر مي وکئ چې دغه انسانان د نس تر څنګ احساس او عاطفه هم لري چې بايد د هغه په اړه يې هم بايد فکر وسي دا موضوع زما په فکر ښه راغله ځکه دا انسانان نه يواځې لکه پسونه چې يواځې د خوراک دپاره تر اخوره بېول کېږي ژوند وکړي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما کوشش نه باید یواځي د دوی د خیټي د مړولو دپاره وسي بلکي د انساني نورو ضرورتونو په اړه یې هم باید فکر وسي ځکه دغه خلګ هم د نورو انسانانو په سیر انسانان دي او دوی هم د نورو انسانانو په څېر غریزې او احساسات لري.

خلاصه کله چي مي په ذهن کي دا خبري راوګرځېدې نو دا فکر مي وکړ چي زما نخشه بلکل نا درسته ده او په ځان کي مي د ناتوانۍ احساس وکړ چي د دې خلګو ضرورتونو ته خپل ځان نه سم رسولی مګر لکه څنګه چي مي مخکي درته وویل دا یو کار وو چي شروع کړی مي وو او د ادامي پرته مي بله لاره نه درلودله.

یو لارښود چي له ما سره راغلی وو زه یې د هغو کثافاتو د منځه چي هلته تیت سوې وه تېر کړم او د یو ساختمان اړخ ته یې ورسولم ده وویل په دې ودانۍ کي خورا زیات غریبان وسېږي او سر شمېرنه یې تر یوې ورځي زیات دوام پیدا کولالی سي.

زه په حیرانۍ سره د لارښود په خواکي د هغه تعمیر خواته روان وم او د دې سیمي غریبو اوسېدونکو په تعجب زما خواته کتله د یو خان انسان ژوند هغوی ته عجیبه په نظر ورتللی نور سرشمېرونکي مي هم ولیده چي د نورو ودانیو خواته ورغله او دوی زما تر لارښوني لاندي کار کوئ.

با لآخره هغه تعمیر ته ورسېدم او د سرشمېرني کار مي پیل کړ که څه هم د دغه تعمیر اوسېدونکي نسبت زما وه ودانۍ ته غریب وه خو بیا یې هم پورا نغدي مرستو ته اړتیا نه

(c) ketabton.com: The Digital Library

درلودله ماته د دوی د خبرو څخه دا را معلومېده چې دوی نور څه نه لري يواځې او يواځې د خلگو په نغدي مرستو سره ژوند مخ ته وړي.

کله چې مي دوی ته وويل چې د دوی دوې لوڼي به په مکتب کې شاملي کړم دا يې قبوله نه کړه او دا يې غوره بلله چې د دې کار پر ځای دوی ته نغدي پيسې ورکړم زه د دې څخه پوی سوم چې دوی د دې انجونو څخه هم کار اخلي او د همدې لاري هم پيسې را جمعه کوي آن د يوې نيکي ښځي څخه پيسې غواړي کله چې مي د همسايه گانو څخه پوښتنه وکړه هغو راته وويله کله چې دوی هر څومره پيسې راوړي نو هغه دلته ذخيره کوي. د نورو اوسېدونکو څخه مي هم مالومات وکئ پوی سوم چې دوی هېڅ پيسو ته اړتيا نه لري او اقتصادي حالت يې ښه دئ.

بل آخره راته مالومه سوه چې په دې ساختمان کي داسي څوک نسته چې مالي مرسته دې ورسره وکړم او د دې ساختمان پر هيڅ اوسېدونکي مي يقين او باور نه درلودلئ په نورو ساختمانونو کي مي هم د هغوی څخه پوښتنه وکړه تر څو راته ريشتيا ووايي تر څو د هغوی سره همکاري وکم په دې ساختمانونو کي هم واقعا داسي فقير چې پيسو ته اړتيا ولري نه سو پيدا.

ما په دې خاطر چې په دې ساختمانونو کي د هغه خلگو سره چې زه يې په لټه کي وم نه سوم مخ د ناراحتئ احساس کولئ ما داسي فکر درلودلئ چې په دې ساختمانونو کي به داسي خلگ ژوند کوي چې بد او دربدره ژوند به لري اما د دوی ژوند د هغه خلگو د

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند سره چي د ښار په منځ کي يې زندګي کول کوم فرق نه درلودلئ يـواځي دا تـوپير وو چي دلته خلګو په چټلۍ او بدبويۍ کي ژوند کولئ او په ښار کي حد اقـل نظافـت سـاتل کېدئ.

څه ډول چي په ښار کي بېلابېلي طبقي انسانان ژوند کوې لکه ښه ژوند متوسـط ژونـد بـد ژوند بد بخته خلګ ښايسته او بدرنګه دلته هم حالت همداسي وو دوی خارجي بـدبختي نه درلودله بلکي بدبختي د دوی په داخل کي وه بدبختي په دوی کي وه او پيسې هغه څه نه وې چي د دوی د دردونو دوا دي په وسي.

خلاصه: د دوی په منځ کي خورا ډلي ډلي خلګ وو لکه کسب ګر دنيـا داره غريـب خـو دوی داسي حالت کي نه وه چي پيسو ته اړتيا ولري مګـر د کومـک نـه مخکـي د دوی د ژوند بېلابېل اړخونه مطالعه کول خورا اړين وه. زه د داسي خلګو په تلاښ کـي وم چـي د دوی سره په مرسته کولو سره د دوی اړتيا وي پوره کړم او ور سره مرسته وکړم مګر پـه دې سيمو کي کوم داسي څوک نه وه چي دوی دي کومک ته اړتيا ولري.

يواځي هغه څه چي دوی درلودله هغه دا وو چي دوی غوښته چي په خپلو معصومو کتلـو سره د يو چا څخه يو څه پيسي تر لاسه کړي او هغوی ته په عجيب انداز وګـوري او دغـه غوربت چي دوی د هغه په واسطه ځانونه ډنګر او خوار ښول نه سوه کـولای چـي د دوی و دې بدبختۍ ته د پای ټکی کښېږدي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا صحيح ده چي هغوی د خپله ژونده ناراضه وه خو په پوره اطمنان سره ويلای سم که دوی په ښار کي کارکونکي هم وای دوی به د خپله ژونده ناراضه وای ښاريان هم د خپلي وضعي څخه ناراضه دي او د هغه څه په اړه چي دوی يې نه لري نا خوښه دي.

ما د دې دوو طبقو خلګو تر منځ په ظاهري ډول کوم توپير و نه ليدلی د دوي او د هغه خلګو چي په ښار کي ژوند کوي څه توپير دئ يواځي دا چي هغه خلګ چي په ښار کي ژوند کوي د دې بېنوايانو په ليدلو سره د زړه نه آه کشوي او د دوی په ليدلو د درد احساس لري او دغه بله طبقه بيا د نورو خلګو دکار څخه خپل ځان ته حاصل لاس ته راوړي.

د دوی دوو تر منځ توپير يواځي د هيلو او هغو ته د رسيدلو په لارو چارو کي دئ زه پوهيدم او دا موضوع مي درک کولای سوه مګر ما مخکي د دې په اړه هيڅ فکر نه وو کړی او يواځي مي غوښته چي د دوی د ژوند تر خبرتيا وروسته د دوی کومک ته ور ودانګم.

يواځي يوه لار د دوی د کومک دپاره شتون درلودلئ او هغه دا وه چي د دوی د ژوند په اړه د فکر او طريقي بدلون وو او د دې دپاره تر ټولو ښه لار دا وه چي لومړی بايد يوه ښه او غوره لاره پيداسي او د دوی ښه ډول پېژندنه وسي او بيا پر هغه اصولو باندي رفتار وسي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

زما مشکل دا وو چي ما پر هغه لارو فکر کوئ چي دغه خلگ بايد له داسي حالت او د ژوند دا ډول طريقه بايد بدله کړي نه دا چي دوی په دې خاطر چي خپلي لوږنی اړتياوي او غذا نه سي ترلاسه کولای بدبخته دي بلکي دوی دا ستونزه لري چي د دوی معدې خرابي دي او د اشتهاوري غذا ته ضرورت لري يعني تر هر څه د مخه بايد د دوی د معدې علاج وسي.

که څه هم زما د ډېرو هڅو سره سره بيا هم هيچا دې ته زړه نه کئ ښه چي کومک وکي آن هغه خلگ چي ما يې په کتابچه کي نومونه ياداښت کړې وه خو بيا مي هم د يو څو کسانو سره د هغه څه چي دوی اړتيا ورته درلودله کومک وکړئ.

زما خطا دا وه چي تصور مي کوئ چي په هر صورت بايد د دې کسانو سره کومک تر سره کړم زما ځان غوښتنې د دغې چاري مخ ته وړل راته اسانه کړې وه غوښتل مي چي د غريبانو نومونه نوشته کړم او تر څېړنې وروسته د هغوی ضروورياتو ته رسېدگي وکړم.

دا چي د څو کسانو مشکلاتو ته به رسېدگي وکړای سم دا ماته روښانه نه وه او دا فکر مي کوئ هغه خانان چي دغه خلگ يې دغي تباهۍ ته ټېله کړې يوه ورځ به د دوی په نجات کي هم کومک او همکاري کوي په داسي حال کي چي د دوی سره تر مخامخ کېدو وروسته د دې ترحي ناکامي ورځ تر بلي ښکاره کېدله ځکه دغو سوال کوونکو د کار څخه ځان وېستلی او گدايي يې يو اسانه او استراحت مند کار بللی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځوک کولای سي چي د دغو موجوداتو فکر او قضاوت ته تغير ورکړي زموږ په منځ کي د خانانو خلګو په څير چي فعاله او ښه زندګي لري او هيڅ خواري او زحمت هم نه کاږي او د دې تر څنګ زموږ په ټولنه کي خانان خلګ هغه خلګو ته چي فعاله خواري کښه دي څه او کوم ارزښت نه ورکوي او کله چي به مي دغه فکر ذهن ته راتلئ نو ور سره سم به مي زړه ته لوېدل چي هيڅ ځوک او هيڅ کس د دې ناروغی علاج نه سي کولای هغوی په خپل ژوند کي کوم بد او ناخوښه څه نه ليدل هغوی ليدل چي بعضي- خلګ د دوی تحقير او سپکاوی کوي خو هغوی د دغه تحقير او سپکاوي دليل باندي نه پوهيدله او دغه وجه يې نه سوه پيدا کولای اکثرو يې دا فکر کولی چي دوی ښه او نيک کار کوي.

د دوی په منځ کي يو هلک چي سيوژه نوم يې درلودئ زما يې زياته توجه جلب کړه او تکل مي وکئ چي حد اقل دغه هلک د دغي مرداری څخه نجات پيدا کي او يوه لاره د ده دنجات دپاره و لټومه او په ريشتني ډول مي زړه ورباندي وسو.

هغه مخکي د يوه موچي سره کار کوئ مور او پلار يې نه درلودله خو کله چي موچي مړ سو نو بې سره او سامانه پاته سو.

اوس غواړم چي خپله نيکي د دغه هلک سره تاسو ته ووايم سيوژه مي خپل کور ته راسره بوتلئ او هلته مي په اشپزخانه کي په کار ولګولئ اما نه مي سوه کولای چي دغه هلک ته د خپلو اولادونو په څنګ کي ځای ورکړم اما دا چي ما دی په خپله اشپزخانه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي په کار وګمارلی فکر مي کوئ چي د ده سره مي کومک د کمال حد تـه رسـولی دئ. سيوژه نژدې اته ورځي له ما سره پاته سو په دغه ټوله وخت کي ما د هغه سره تر دوه ځـلي زياتي خبري و نه کړې.

مګر ما د اشپز څخه واورېدل چي هغه نه سي کولای چي دلتـه ارامـه زنـدګي وکـړي ښـه غذا وخري او مناسبي جامې دي واغونـدي او زمـوږ د کـوره و تښـتېدلی کلـه چـي مـي و غوښته چي هغه ووينم نو هغه له ما څخه منډه کړه او وتښتېدلی.

که د لومړی ورځي څخه ما د سيوژه ژوند ته توجه کړې وای نو زه به پوه سوی وای چـي هغه ته غلته تربيه ورکول سـوې ده. هغـه دلتـه وليـدل چـي زمـا اولادونـه چـي لا هـم د ده همسنه دي خپله کار نـه کـوي او اشـپازي ورتـه نـوکران تيـاروي پـاکي او مهـذبي جـامې اغوندي د دوی نسونه په خوندورو خواړو ماړه دي لوښي په ډېره بې احتياطۍ سره مـاتوي او هغه خوراک چي د سيوژه دپاره خورا ځانګړی وو هغه زما اولادونو پر خپـل سر هـم نـه تويوي.

هغه څه چي سيوژه زما په کور کي زده کړه هغه دا وه چـي هـيڅ کـار بايـد و نـه کـړو ښـه وخرو ښه واغوندو او ښه ارام بيده سو نه دا چي زما اولادونه يواځي د اوس د پـاره کـار نـه کوي دوی به په راتلونکي کي هم ارام ژوند کوي او زنـدګۍ د خونـدونو څخـه بـه خونـد اخلي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

حقه خبره دا ده چي زما کوښښ د داسي تلف سوو ماشومانو په حق کـي بـې مفهومـه وو ځکه ما خپله خپلو اولادونو ته په یوه مجلل ځای کي د همداسي بـې کـاره او بـې فعالیتـه زندګۍ تربیه ورکوله.

په دې سر شمېرنه کي د یو ډول خلګو څخه متاثره سوی وم د کوچنیانو وضعیت یې شرم راوړونکی وو هغوی خپل ماشومان د ځانونو سره تر لارو او کوڅو وړي تـر څـو د خلګـو ترحم جذب کړي.

د سیوڅه تجربې ماته وښـوله چـي د دې خلګـو سره کومـک کـول سـخت او ناممکنـه او متناقض دئ کله چي سیوڅه دلته ژوند کولی غوښته مي چي د خپلـو اولادونـو وضـعیت د نوموړي څه پټ کړم او هر ډول کوششونه چي زه یې د سـیوڅه د ژونـد د ښـه کولـو دپـاره کوم بې ګټې دي.

ډېره اسانه ده چي یو څوک د ده غوندي هلک د ځان سره وساتي او نـس یـې ورتـه مـوړ کړي ښه جامې ور ته ور واغوندي او آن ښونځي تـه یـې ولېـږي امـا دوی تـه د ښـه ژونـد کولو او کار کولو توصیه کول بیا خاص زما غوندي خلګو دپاره چي خپله هم کوم کار نـه تر سره کومه ناممکنه ده.

زموږ د ژوند عکس کوم څه چي دوی ته ورښایي هغه د کار نه تر سره کـول دي د سـویڅه تللو په ما کي د ناراحتۍ حس نه را ولاړوئ بـل آخـره هغـه نقشـه چـي د بینوایـانو سره د مرستي دپاره مي ترحه کړې وه تر سره کړه او په دې وخت کي بعضي خلګـو ماتـه د دوی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سره د کومک دپاره ویلي وه د یوې میاشتي په جریان کي مي تر سلو پوري داسي فقیران یاداښت کړې وه چي کېدای سي زه ور سره مر سته وکړم یو څو نومونه مي واخستل او پاتي مي بې جوابه پرېښول ځکه چي د دوی سره مرستي هیڅ امکان نه درلودلئ.

بل آخره ما ونه سوه کولای چي د دې ډلې دومره ډېري غوښتني دي پوره کړم د دې تر ځنګ هغه خلګ چي زما سره یې د کومک ټېر وهلی وو او آن داسي خلګ وو چي د کومک اندازه یې هم مالومه کړې وه هیڅ داسي څوک نه سو پیدا چي آن یو روبل کومک دي هم وکړي.

د هغه لس زرو روبلو پر ځای چي خانانو راسره د دې دپاره چي دا بدبختي د منځه یوسم یواځي هغه کارمندان چي زما ترلاس لاندي یې کار کوئ د هغه پیسو څخه چي دلته دوی ته ورکول کېدي یواځي د لس روبله کومک وکړئ مجبور وم په همدې لسو روبلو چي زما کارکونکو کومک کړی وو او شل روبله چي د ښارجوړوني د خوا څخه د سرشمېرني د دفتر سره سوی وو بسنه وکړم او دغه دېرش روبله زما سره وه او نه پوهېدم چي دغه شل روبله څه ډول تقسیم کړم. بل آخره د سرشمېرني کار خلاص سوی وو،

یوه ورځ د دې تر مخه چي کار خلاص کړم د هغه شلو روبلو سره چي زما په جیب کي وو د سوالګیرو کورنیو کمپ ته ولاړم یو مریض مي پیدا کئ چي پنځه روبلو ته یې اړتیا وه ور مي کړه ښه نو په پاته پیسو څه وکړم؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

کله چي ما هغه مریض ته پیسې ورکولې نو زما پر شاوخوا باندي خورا ډېر سوالګر را جمعه سوه او هر یوه د پیسو غوښتنه درلودله دا چي مایې په اړه مالومات نه لرله نو له منځه یې همداسي راووتلم او د کور پر خوا ولاړم.

پر لار مي یو سپینږیری ولیدئ چي د مسو او اوسپني ټوټې یې راټولولې او د نل سره یې په ښه اواز سره سندره ویله، ده ته ور نژدې سوم او خبري مي ور سره شروع کړې تر څو مالومه کړم چي پیسو ته اړتیا لري که نه؟

یواځې یې ژوند کوئ، او د اشغالو د منځه د ارزښتمندو شیانو په ټولولو یې خپل ژوند مخ ته وړئ . دومره پیسې یې پیدا کولای سوې چي یواځې یې د خوراک او څښاک بس وي د هغه څخه مي د هغو خلګو په اړه وپښتل چي څوک پیسو ته اړتیا لري هغه راته غوصه سو او ویې وویله چي هیڅ اړ سړی نه پېژني اته روپۍ مي ده ته ورکړې هغه یې په خوشحالۍ واخستې او د ساقي خانې پر طرف ولاړئ.

زه هم د کور پر خوا ولاړم او د کور د صاحب په مرسته چي یو شریفه سړی وو یو څو مستحق کسان مي پیدا کړه او پاته پیسې مي د هغوی تر منځ وویشلې په دې ترتیب زما د کومک او همکارئ سلسله پای ته ورسېده او دې نتیجې ته ورسېدم او دا فکر مي وکئ چي خپل ژوند ته په همدې کلي کي ادامه ورکړم.

زما د نیکئ او ښېګڼي حس لکه د دیګ توښ هوا ته وختئ او د تل دپاره ورک سو خو هغه تاثرات چي ما تر لاسه کړه نه دا چي زما په روح کي د تل دپاره پاته سوه بلکي په زړه

(c) ketabton.com: The Digital Library

کي مي د هغوی سره د کومک احساس وو خو په دې عقیده رسېدلی وم چي زه د هغوی دپاره هیڅ هم نه سم کولای او کله کله به دا فکر رالوېدئ چي هغه لږ کار چي ما د دوی دپاره وکړئ هغه د دوی دپاره کافي وو او نور څه ته اړتیا نسته همدا لامل وو چي په ما کي د دوی سره د میني یو ډول احساس کرل سوی وو ما هیڅ کله د خپل ژوند او د دوی د ژوند تر منځ نا برابري نه حس کوله او هیڅ اذیت مي نه لیدلی.

کله چي ښار ته د تداوئ کولو دپاره ولاړم غوښته مي چي د معالجې په برخه کي خیریه کار تر سره کړم امید مي درلودلئ چي زما وضعیت د نورو سره همدا شان وي مگر په ښآر کي د خورا زیات او حقیقي فقر سره مخ سوم آن دا چي نه پوهېدم د یو خیر غوښتونکي سره څه ډول رفتار وکړم.

و مي غوښته چي یوه مقاله د خپلو سترگو لیدلو حالتو او د خپل کار د پرېښولو په اړه ولیکم او د لومړئ مقالې چي نشر کړې مي وه اصول او قاعدې بیا تاکید او تکرار کړم او ومي غوښته چي په ښارونو کي د فقر د زیاتوالي پر عواملو وږغېږم او ووایم چي څه لامل سوه چي فقر په ښارونو کي اوج ته رسېدلی او څه ډول کولای سو له دې مکروبه انسانان وژغورو.

ولي هر څو چي مي هڅه وکړه و قلم ته مي گوتي نه ورتلې. اصلا نه پوهېدم چي کوم تاثیر لري که یا ما د خپلي لومړنۍ مقالې عکس العمل لیدلی او تیجه یې ما په لاس کي درلودله ما په دې حالت کي داسي حس درلودلئ لکه یو څوک چي خپله ډوبېږي او د

(c) ketabton.com: The Digital Library

نورو سره د کومک هڅه کوي او دا راته ثابته وه چي پر سسته مځه مي تکيه لګولې ده فکر مي کولای چي ولي د دوی سره مرسته نه سم کولای په دې وخت کي مي دا دليل را پيدا کړ چي زما کوښښ د دوو وجهو څخه ناکامه سو اول دا چي د ښآر غريبان خورا ډېر دي او دويم دا چي د کلو د مسکنانو سره کلي اختلاف لري.

وروسته مي د ځانه وپوښتله په ښار کي د فقيرانو د را يو ځای کېدو علت څه دئ خپله مي ځان ته جواب ورکړ چي هغه کسان چي په کلو کي د روان معاش د پيدا کولو څخه عاجزه سي نوښار ته راځي او د خانانو پر شاوخوا جمعه کېږي او د دوی شمېر هم ورځ تر بلي زياتېږي اصلاً دوی د روزی د پيدا کولو دپاره ښآر ته تللي او ځي نه د بل څه دپاره.

په ښار کي د روزي پيدا کولو څخه منظور څه دئ کله چي دغه جمله ښه په غور سره فکر ته واچوئ نو دا جمله يو ډول شوخی ته ورته ده ځکه يو څوک څه ډول د کلي څخه چي هلته د غنمو او نورو ضروورياتو کرونده دي هلته کارونه دي بيا هم دوی د روزي د پيداکولو دپاره ښار ته مخه کوي او په کلو کي باوجود د دې چي کارونه ډېر هم دي روزي نه سي پيدا کولای.

ما د دې پوښتني دپاره د نورو خلګو څخه هم پوښتنه وکړه دغو خلګو داسي جواب راکړ چي دغه خلګ يواځي د روزي د پيدا کولو دپاره مسکو ته راځي څنګه چي زه هم خپله دې نتيجې ته رسېدلی وم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په مسکو کي نه څوک څه شی کري او نه د کوم شي نه کومه ګټه لاس ته راوړي خو بیا یې هم خلګ په اسانۍ او هوساینه کي ژوند کوي او تل پیسې د خپلي اسانۍ او هوساینې دپاره مصرفوي او یو څه برخه یې و دې کثیف او چټل مخلوق ته هم رسېږي.

کله چي مي د یو ډلي پوهانو سره دا موضوع شریکه کړه نو هغوی راته وویل کـه څـه هـم یوه برخه د دوی د کار دپاره مسکو ته راځي خو بیا هم یوه برخه یې د همدې کسب دپاره ښآرونو ته مخه کوي ځکه چي د ښـآر ښایسـتونه دوی پـه ناآګاهانـه ډول خپـل ځـان تـه راکشوي او دغه ښکلاګاني د دې سبب ګرځي چـي د کلـو خلـګ دي ښـارونو تـه ځـان داخل کړې، اصلي لامل یې دا دئ چي هغه ثروت چي د کلو د زحمت کښو خلګـو چـي همدوی یې تولید کونکي دي د همـدوی حـق دئ او د ښـارونو لټـانو تـه یـې انتقـالول د دغي بدبختۍ اصلي لامل دئ.

ما دا تحقیق وکئ چي په ټوله روسیه کي د سوالګرو همدا حالت دئ کوم چـي پـه مسـکو کي تر سترګو کېږي ځکه هغه ثروت چي په کلي کي را منځ ته کېږي د تجارانو هنرمندانو کسب کارانو په لاس له کلي ښار ته انتقالېږي او دغه ډله باید د دې دارایۍ د انتقـال دپـاره باید په ښار کي ژوند وکي.

یوه بله ډله هم موجود وه چي د دې خانانو دپاره یې سخت کارونـه تـر سره کولـه دوی د کلو ښځـه د دې دپـاره راځـي چـي د ښـارونو د مالـدارو خلګـو د حمامونـو او اشـپزخانو کارونه تر سره کړي زموږ مفت خواره خانانو دپاره خورا موهمه وه چي ښار کي ښـه ژونـد

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکو ښه جامې واغوندو ښه آسونه ولرو او یو مجلل ژوند تېر کو او هغه غریبان چي باید خانان وای زموږ و پاتي شونو ته یې سترګي دي د هغوی دپاره دا طبعي نه ده چي باید په همدې کفایت وکړي او په همدې سره خوشحاله سي.

دغو محرومو انسانانو یواځي په دې خاطر خپل شعور د لاسه نه دئ ورکړی چي دوی غریبان دي بلکي د دوی په منځ کي د خورا لوړ استعداد او فکر خاوندان هم سته چي آن تر ما هم لوړ درک او تفکر لري، که موږ فکر کوو چي غریبان زموږ د مجلل ژوند په اړه بې توجه دي نو اشتباه کوو د دوی دپاره دا عادلانه نه ده چي یوه ډله دي په ښه او مجلل ډول ژوند کولو ته دوام ورکړي او یوه ډله دي بیا سخت کار وکړي او زیات وخت دي آن ښه خوراک هم تر لاسه نه کړي او وږي دي بیده سي مګر په لومړي سر کي د دغي بې عدالتۍ څخه غمجن او قهرجن کېږي مګر وروسته ورو ورو په دې پوهېږي چي دغه لویه فاصله زموږ او د دوی تر منځ یو طبعي او قانوني ده او بل آخره فکر کوي چي د کار کولو څخه لاس پر سر سي او په دغه مرض اخته سي.

بعضي د دوی خپل هدف ته ورسېږي بعضي ورته نږدې سي او بعضي-بیا هدف ته تر رسېدو وړاندي له پښو و غورزېږي او بیا ورو ورو بعضي-یې غلا بعضي-یې سوال او بعضي یې په نورو غیر قانوني لارو باندي لاس پوري کوي.

دا بسنه کوي چي خپل شاوخوا ته وګورو او فکر وکړو نو پوی به سو چي دغه خلګ زموږ څخه په تقلید کولو باندي یو داسي حالت ته رسېدلې دي او د فقر په شله کي یې

(c) ketabton.com: The Digital Library

ژوند ته دوام ورکړی دئ ما چي څونه د دې فقیرانو او سوالگرو خلگو په اړه څېړنه تر سره کړه نو پوی سوم چي اصلي لامل د دې خلگو د بختی دا دئ چي موږ خانان د کلو څخه د ثروت او مالداری په لوټلو او ښار ته یې په انتقال سره دغه خلگ دغي بدبختی ته رابولو.

اصلا زه د دې لاري څخه دغي نتیجې ته ورسېدم اول دوی د همدې خانانو سره کرکه پیدا کوي او د دوی سره په کار کولو کي خپل همت د لاسه ورکوي او تل باید د خانانو د رضا کولو کوښښ وکړې تر څو یوه گوله ډوډۍ چي دوی یې دلته پیدا کوې له لاسه ور نه کړي.

زما د کومک د ترحي د ناکامۍ یو لامل هم د دوی نه صمیمیت او نه یووالی وو چي ماته یې د یو انسان نه بلکي د یو سامان په سترگو کتله او دغه ټکي زما او د دوی نږدې کېدل مشکل کړې وه اصلا دا زما د لیاقت د نه شتون نتیجه نه وه بلکي دا د دوی نه صمیمیت وو چي زه یې د مخکي تگ څه راگرځول.

څه ډول به د هغه خلگو سره چي خپل د ژوند حقیقت او واقعیت یې له نورو انسانانو څخه پوټولی ور سره کومک او مرسته وسي. خبره داسي حالت ته رسېدلې وه چي آن کله کله به یې ښکنځل او نوري بدي خبري کولې.

یوه ورځ مي د یوه سپین بږیري سړي سره چي سایټي ایف یې نوم و او زما د خور کور ته یې رفت آمد درلودلئ دغه موضوع واضح کړه کله چي مي د سایټي اف سره ملاقات

(c) ketabton.com: The Digital Library

وکئ لا د خپلو باطلو فکرونو په تل کي وو خور مي زما د نقشې او ترحي په فکر کي وه د تل په څېر مي د هغې نقشې او ترحي تشريح کوله او هغه نتيجه چي تـرې لاس تـه راوړل کېده په شدت سره دفاع کوله.

ما وويله هغه يتيمان او بوډان گان چي غريبان دي بايد ور سره مرسته وسي او هغه دهقانان چي د دوی د لاسونو څخه د دوی شتمني لوټ سوې ده بايد بېرته و خپـل کلـو او خـپلي شتمنۍ ته واستول سي او موږ بايد د فساد د لمنځه وړلو دپاره بايد يـوه لاره جـوړه کـړو او که په دې طرحه کي کامیابه سو کېدای سي بیا کوم انسان بدبخته پيدا نه سي.

زما خور زما خبري په خورا مينه سره اورېدلې او د خبرو په وخـت کـي مـي زيـات وخـت سايتي ايف ته کتله او څه ډول چي مي د هغه د تجربې او علـم پـه اړه اورېـدلې وه نـو مـا غوښتله چي هغه دي زما خبري تاييد کړي خاصتا مي دقت کولی چي نوموړی زما خبري ښه و فهموي دی هم د نورو ميلمنو په څير چي په کور کي په ارامه ناست وه بې حرکته او ساکت وو.

ما دا ذهنيت واخستئ چي زما خـبرو تـه کـوم ارزښـت نـه ورکـوي او د خپلـو افکـارو پـه درياب کي لاهو دئ زه چي د خپلو خبرو څخه ستړی سوی وم د هغـه څـه مـي د هغـه د نظر او فکر پوښتنه وکړه و يې ويل څه چي تا وويله بې مانا او عبـث دي ومـي ويـل ولي؟ ځکه چي د دې څخه کومه گټه لاس ته نه نه راځي د اعتراض په ډول مي ورته وويله څـه ډول پايده نه لري ايا پايده نه لري چي يو وږی کس دي موړ کړم. ويې ويل يا يا تـه وږی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه مروې بلکې ته شاوخوا ګرځي او که کوم چا شـل پولـو پیسـو تـه اړتیـا درلودلـه ور سره مرسته کوې ایا دا فکر کوې چي په دې پیسو دي واقعا د ده سره مرسته وکړه، یا یا تـه بایـد په دې پوه سي کوم څه چي هغوی ورته اړتیا لري چي مرسـته ور سره وکـړې هغـه مـانوي مرسته او کومک دئ نه مادي کومک په هغه صورت کي چي ته دوی تـه پیسـې ورکـوې په ډېر لږ وخت کي دغه پیسې د هغوی څخه مصرفیږي.

یا ښاغلی سایتي اف زه لومړی د دوی ژوند مطالعه کوم او وروسته غـواړم یـا ورتـه د کـار زمینه برابره کړم یا کومه مرسته چي مو پـه وسـه وي ور سره وکـړم، دا ډول نـه سـې کـولای چي د چا همکاري وکړې نو بیا څه باید وکړو پربیږدو چي د لـوږي څخـه هـلاک او مـړه سي، ولي مړه کیږي د دوی عاید ډېر زیات دئ ما چي څه د مسکو د غریبانو پـه اړه درتـه وویله تا لکچي غور نه وو پرکړی د دوی تعـداد خـورا زیـات دئ یـواځي پـه مسـکو کـي شاوخوا شل زره وږي کسان وجود لري په نورو ښارونو کي یې هم شمېر خورا زیـات دئ و یې خندل او ویې ویل شل زره په مسکو کي نو ښه ستا په فکـر پـه ټولـه روسـیه کـي بـه څومره غریبان شتون لري یو میلیون به سي څومره.

زه یواځي د مسکو د غریبانو په اړه بحث کومه دا او د ټولي روسیې غریبان څه اړیکـه سره لري. ډېر نژدې اړیکه لري که چرته کار کـوې نـو بایـد د ټولـو پـه اړه فکـر وکـړې او بایـد ووایې چي هر خان یو غریب خپل کور ته راولي او د هغه څخه سـاتنه وکـړې کـه د دوی شمېر دوه برابره هم سي دومره خانان هم سـته چـي دوی ټـول ور سره ځـای سي ټـول یـو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځای یو د بل سره په شریکه ژوند وکړي یو د بل سره خبري وکړي دا خبري ټوله بې مانا دي او کومه داسي خبره مي نه ده تر سترګو سوې چي هغه دي زما دپاره موثره تمامه سي.

په دغو ورځو کي چي څومره به و غریبانو ته نژدې کېدلمه نو د سایټي اف د خبرو ارزښت راته ښه مالومېدئ کوم انسان چي حساس وي د دومره ډېرو غریبانو په منځ کي به پنځه ډوله غذا په خوند خوند وخري؟

نو بله چاره نه چي همدا ثروتمندان باید خپل خواړه د غریبانو څخه په پټه پټه وخري او ځان د دوی د سترګو څخه پنا کړي دا هغه یواځینی کار وو چي موږ خانانو به تر سره کولی کله مي چي د خپلي کورنۍ د غړو د ژوند په اړه فکر کولی نو دا احساس مي کولی چي و غریبانو ته نژدېکت کوم مشکل کار نه دئ.

موږ خپل ټول عمر داسي ترتیب کړی چي همیشه فاصله وجود ولري او موتوجه سوم کوم څه چي زه په خپل ذهن کي د خواخوږئ او رفاقت د غریبانو سره لرم هغه کوم ریشتنې خبره نه ده زه په خوراک چښاک جامو او آن تعلیم کي یواځي د یوه روش څخه کار اخلو او هغه دا چي زموږ او د خورانو تر منځ باید توپیر وسي او توپیر موجود وي.

کله چي ور سره اشنا سوم نو د دوی سره په کومک کولو زما په ذهن کي خورا تزلزل را منځ ته سوی وو او هغه مي ورځ تر بلي ناراحته او نا ارامه پیدا کولی ځکه هغه برخه پیسې چي دوی لاس ته راوړلې په هغه به ناراضه وه او که مي ډېري پیسې ورکولې هم نو بیا به

(c) ketabton.com: The Digital Library

هم ناراضه مالومېده او د دې خلګو د ژوند ټوله برخه نا رضیاتی نېولې وه آن ډېر وخت به یې د تنفر په ډول مور ته کتله.

یوه ورځ یوه سوالګر چې ما ورته لس روبله ورکړه بېله مننې را څخه روان سولو او داسي را څخه روان سو لکه ما چي ور ته رد، بد او ښکنځل کړي وي، ما په دې وخت کي خپل ځان ملامت او نا راحته احساس کئ هغه د وجدان ارام چي به ما د کوم غریب سره تر کومک کولو وروسته احساسولی هغه احساس مي و نه کئ مګر زما خپل حالت نه وو اختیار کي او هغه احساس چي ما د غریبانو په اړه ذهن کي درلودلئ وژلی یې.

ما غوښته چي د دوی ژوند زموږ د ژوند غوندي عادي او ارامه وي او ما دا احساس درلودلئ چي د ښېګڼي خوند به تر دې وروسته حس کړم او کله چي به مي د هر غریب سره څومره ډېره مرسته کوله هغه به هغه پیسې ډېري ژر مصرفولي بېرته به خپل ژوند او سوال ته راګرځېدلی.

څو ځلي مي دا تجربه تر سره کړه خو د معمول په څېر هغه به هغه پیسې برباد کړې او بېرته به خپل ژوند ته راوګرځېدئ ما نه سوه کولای چي داسي خلګ له خپلي شاوخوا څخه وشړم او مجبور سوم څه چي مي درلودله هغه به مي ورته بخښله خو آخر دا پوښتنه راسره پیدا سوه مګر تر کومه؟ څومره؟ او تر کومه ځایه؟

زه په دې پوه سوم چي زما د کار مقصد د لومړی ورځي څخه غریب دوستي نه وه بلکي د ځان ښونه وه او که زما مقصد دا وای نو ما به تر څه کومک وروسته د څه ارامی

(c) ketabton.com: The Digital Library

احساس کولی مگر زه اشتباه وم د هغوی فقر داسي لوړې وه چي نه ختمېده بلکي فقر به نه ورته وایو بلکي د هغوی بې باکي د هغوی فرهنګي لوړې د هغوی حرص.

په لومړي کي مي اوربدلې وه چي خلګو زما په اړه داسي ویله چي دا کس خپلي پیسې پر ډېران غورځوي او کوم داسي ګټوره نتیجه هم په لاس کي نه لري او دوی دا فکر کوئ چي دا سړی د خورا زیاتي سرمایې لرونکی دئ، مګر داسي نه وه زما سرمایه څه زما د کار او څه زما د کتابونو د پلورلو څخه لاس ته راتله او دغه پیسې مي پر همدې لاري مصرفولې او ما دا ښېګڼه او نیکي بلله مګر نیکي او ښېګڼه اساسې او اصولي کار غواړي خو ما دا اصول نه پېژندله.

بلاخره مي د ځان څخه و پښتل څه بايد وسي زه د خپلي بې عقلۍ او خپلي ناپوهۍ اخري حد ته رسېدلی وم او په دې مي اعتراف کړی وو او په همدې خاطر مي ډېر رنځ او تکلیف ذهني شکنجه لیدله مګر په راتلونکي کي مي د داسي اشتباه تکرار ته بايد زړه نه وای ښه کړی او خپلي اشتباه ته متوجه سوی ومه.

آن تر دې حده چي د نورو غریبانو په غم کي دومره ورک سوی وم چي ځان مي خپله غریب او خوار کړی وو مګر حقیقت دا دئ چي زه غواړم چي ټول خلګ له لوږي او غریبۍ څخه لري ژوند وکړې او هیڅ څوک هم د دې مرضه و نه کړېږي او ټوله انسانان وکولی سي په طبعي ډول ښکلی ژوند پر مخ یوسي دا زما یوه هیله ده مګر د نا برابرۍ ظلم او دنیادارانو او تجارانو په واسطه د غریبانو څخه د دوی د ژوند لومړنۍ اړتیا وي

(c) ketabton.com: The Digital Library

اخستبل کېږي يو بل لامل يې زموږ غونـدي بـې کـاره او تمبـل خانـان دي چـي د نـورو د زحمت او خوارئ او په خولو لاس ته راغلي لومړنيو ضروریاتو څخه استفاده کوو.

هر څو که په دې اړه فکر کوو خو دا خبره ښکاره ده چي موږ کوم کـار تـر سره کـوو کـم دئ او کومه ګټه چي لاس ته راوړو زموږ تر خوارئ ډېره ده موږ وينو چي زياتره کـاريګر مجبوره دي تر څو ډېر او سخت کارونـه يـواځي د دې دپـاره تـر سره کـي تـر څـو خـپلي لومړنئ اړتيا وي لاس ته راوړي له بله اړخه وينو هغه کسان چي دولت مند دي يـا غـواړي چي دولت مند سي د غريبانو د زحمته څخـه خـورا زيـات عايـد لاس تـه راوړي او خپـل ژوند په خورا رنګين ډول مخ ته وړي.

په نتيجه کي ورځ په ورځ غريبانو ته ژوند سخت او د کړاونو څخه ډکېږي او زموږ خانـانو ژوند د اوسنيو ټکنالوجيو او علمي چلونو او دوکو په زور چـي زده کـړي مـو دي ورځ تـر بلي لوړ طرف ته ځي.

نو په داسي حال کي څه بايد و سي ځکه موږ خانـان ورځ تـر بـلي خانـان کېږو او داسي حال ته رسېږو چي په خوانيو وختونو کي داسي ژونـد يـواځي خلګـو پـه خپـل خـوب او خيال کي ليدلی سو قيصه تر داسي حاله رسېدلې ده چي يوه ډله زمـوږ خانـانو خـو داسي حال ته رسېدلي دي چي خپل ځان او اولادونه يې د کار د قيده او تکليفـه خـلاص کـړې خو بيا هم د غريبانو د خولو په زور سره ورځ تر بلي يې سرمايه زياتېږي او دغه سرمايه يې اولادونو ته په ميراث پاتېږي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د نورو خلګو پـه ذهـن کـي د داسي خلګـو ژونـد يـواځي د هغـوی هـيلي او غوښـتني او خيالات کېدلای سي دغه وضعيت په خپلـه مـوږ خانـانو ايجـاد کـړی دئ او بيـا وروسـته ښارونو ته ځو چي هلته هيڅ شی نه را منځ ته کېږي او يواځي مصرفېږي هغه کار کـونکي چي زموږ سره په کار کولو زموږ پـه مـرض اختـه سـوي پـه مـوږ پسـې ښـارونو تـه راځـي وروسته دوی په چلبازۍ شروع کـوي او د دې دوو لارو څخـه حـتما يـوه لار نـه يـوه لاره ځان ته انتخابوي يا ځان ته داسي کار پيدا کوي چي کم کـار وکـي او ډېـر عايـد لاس تـه راوړي او يا هم خپله ټوله دارايي بايلي او بيا د سوالګرو د بېوزلي او وړي ټـولنې او ټـولۍ سره يو ځای کيږي.

هو موږ د داسي طبقې خلګ يو چي د غريبانو د لاسونو څخه د هغـوی شـتمني لوټـوو او بيا د هغې په واسطه سره بېرته همدې طبقې ته دوکه ورکوو واقعا که موږ ريشتيا هم غـواړو چي د غريبانو سره کومک وکړو نه بايـد د هغـوی هسـتي او شـتمني لـوټ کـړو خـو مـوږ داسي زياتي حيلې جوړوو چي موږ بايد داسي زندګي وکړو چـي زمـوږ دپـاره سـلګونه او زرګونه غريبان او بېنوايان کار وکړي او موږ شتمن او دونياداره کړي.

زه د هغه سړي په شان يم چي د يو پر شا ناست يم او کشوم يـې غـواړم چـي د هغـه ژونـد سم کړم او هغه ته د ژوند کولو امکانات برابر کړم بلکـي کـه زه ريشـتيا هـم غـواړم چـي د دوی سره کومک وکړم نو بايد زه خپله د دوی د فقر او بېوزلۍ لامل و نه اوسم.

(c) ketabton.com: The Digital Library

موږ یواځې د دې دپاره چې خد ارضایې وکړو او ځان خلګو ته ښه او غوره ثابت کړو نو سل یا هم کم او زیات روبله د یو غریب سره کومک کوو او هغوی نور هم د همدې فساد په مرداره کنده کې ډوبوو.

موږ څوک یو او زه څوک یم چې د نورو په اړه بحث کوم موږ ټوله شپه په خرمستۍ تېروو خوشحالي کوو او له ځانه ناخبره بېدېږو سحر باید یوه ډله راسي چې زموږ نامنظم کړې ځایونه را منظم کړي او موږ د خوبه راکښېنوي او آن موږ د هغوی خواته د انسانیت په سترګه هم نه ګورو څوک چې سحر وختي راپاڅېږي او تر ناوخته د شپې کار کوي او هغه هم د یو کم قیمت او مزدورۍ په مقابل کې، هغوی باید پر یوه کلکه تخته ویده سي تر سو بیا سحر وختي راپاسي څوک خیاطي څوک تبر په لاس لرګو پسې ـ ځي او څوک نور سخت کارونه تر سره کوي.

دغه خلګ په کسب ژوند انسانیت او رحم دیلۍ کې تر موږ خانانو خورا زیاته برتري لري او تر موږ خانانو زرځلي زحمت کشه او درانه انسانان دي که دوی کار او مزدورۍ او خوارۍ ته وکتل سي نو زرځلي زموږ خانانو پر کارونو باندي ښېګڼې لري نو تاسو فکر وکئ موږ اوس غواړو له داسي غوره خلګو سره کومک وکړو چې اصلا موږ د هغوی کومک مستحق یو.

موږ یواځې خوراک کوو بېدېږو بېرته بیا خوراک کوو او بېرته بېدېږو موږ اصلا له دېنه پرته نور هېڅ کار نه کوو او زموږ د داسي ژوند دپاره باید اشپز ختګار خیاط صفاکار او

(c) ketabton.com: The Digital Library

داسي نور بايد کار وکړي او موږ ورته وېده سو دا خلګ د دې دپاره زحمت او کار کـوي تر څو زه ارام وکم خوب وکم تفريح وکم بېله دې چي مـوږ د هغـه کسـب او خـوارۍ تـه احترام او درناوی ولرو او بلاآخره موږ بې چاره ګـان چـي د دوی د خواريـو د برکتـه ارام او هوسا ژوند او او د دوی د خواريو نتيجه خورو چيښو، غواړو کومک ور سره وکـړو زه دې ته حيران يم چي دا ډول خام فکر څه رنګه زما په ذهن کي ځای پر ځای سوی وو.

څه ډول ما دا فکر کوئ چي د هغو لږو پيسو په خيراتولو چي هغه هم تر ډېره زمـا د خپـل لاس خواري نه ده د افرين شاباسي وړ و اوسم موږ هيڅ کله چاته بېله کومي پايلي څه نـه ورکوو، يا غواړو مشهور يا غواړو خلګ مو ستاينه وکړي. تـر څـو مراسـم ورتـه ونيسـو او ټول خلګ ما ووينې.

د دغو ټولو کومکونو نتيجه دوه جنايته زما ځان ښونه او د فقير نور هـم پـه فقـر او غربـت کي دننه کېده دي دا چي موږ وايو چي غريبان ولي زياتېږي د دې سبب دا دئ چي مـوږ د دوی پر حقوقو يا په نا اګاهانه توګه خېټه اچولې ده او يا هم د دوی د حقوقـو د خوړلـو دپاره دروغجني بهانې لټوو.

نو دې پوښتنو ته بايد دوه جوابه ورکړل سي چي دا هر څه بـدل کـړو يـا دا چـي دا پدېـده صحيح ده او بايد ژوند همداسي روان و اوسي څکه موږ چـي کلـه هـم د همـدې خلګـو سره مخکېږو زيات عمر د مياشتي په پای کي چـي هغـه وخـت هـم آن نـه غـواړو چـي د هغوی قواره ووينو او کله چي د هغوی مياشتنی عايـد ورکـوو نـو مغرورانـه يـې ورکـوو او

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځان تر هغوی ښه احساسوو دا عجیبه نه ده نو بیا ولي لیونیان ملامت بولو موږ فکر کوو چي زموږ پیسې زموږ د کار حاصل دي خو که فکر وکو کوم کار؟ موږ څه کړي؟ چي دومره پیسې تر لاسه کوو با وجود د دې چي دا زموږ د کار پیسې نه دي بلکي د کارګر د لاس او خوارۍ پیسې دي.

ډېر وخت کېږي چي په امریکا او روسیه کي خورا ښه قوانین لیکل سوې خو پر کاغذ باندي په نتیجه کي خانان ورځ تر بلي خانان کېږي او غریبان ورځ تر بلي زیات او خوارېږي اصلا دا یو اخلاقي فساد دئ چي خانان یې کوي چي دوی د حیواناتو مرتبې ته کښته کوي او دا یو داسي حالت دئ چي د انتسان ټول انساني حواس وژني او د خواخوږۍ فکر یې د مزغو څخه باسي.

یوه ورځ چي د خپل زوی اطاق ته ننوتم هلته کار کونکي د هغه دپاره اور بلولی او دی لا ویده وو با وجود د دې چي ده ته یې سهارنۍ جوړه کړې وه او ده ته یې څو ځلي بږغ هم کړی وو مګر دی نه وو کښېنستلی فکر مي وکړئ داسي یو کارکونکی چي سهار وختي پاسېدلی وي او خواري کاږي د داسي ټمبل او لټ دپاره باید هیڅ هم و نه کړې خو بیا مي فکر وکئ نو دوی به څه کوې پرې مي ښولی خو موږ ټول باید دا فکر وکو چي څوک غوره دي او چاته باید د احترام په سترګه وګورو.

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library